චාතාරික සමයේ සිව්වෙනි ඉරිදින (A) – 15.03.2026

1 සාමුවෙල් 16,1.6-7.10-13; එපෙසු 5,8-14; යොහන් 9,1-41

හැදින්වීම

කීප වසරකට පෙර, පාසලක ඉගෙනුම ලබන තරුණ පිරිමි දරුවෙක් ගැන මට කියවීමට ලැබුණි. ඔහුට ඉතිරි ලී කැබලි සහ පාවිච්චි කර ඉතිරි වූ ලෝහ කොටස් වලින් සුළු නමුත් සංකීර්ණ ආකෘති නිර්මාණය කිරීමට බොහෝ කැමැත්තක් තිබුණි. ඔහුගේ පන්තියේ ළමයින් බොහෝ විට ඔහුට සිනාසෙමින්,

“මෙවැනි දේවල් කරලා කාලය නාස්ති කරන්නෙ ඇයි? මේවා කුඩායි, ප්‍රයෝජනකයක් නැහැ, කවුරුත් දැකලා වැදගත් කරගන්නේ නැහැ,” කියා හිනාවුණා. ඒත් එම දරුවා නිහතමානීව, සැලකිල්ලෙන්, ඉවසීමෙන් තම නිර්මාණ දිගටම කළා. අනෙක් අයට නොපෙනුණු හැකියාවන් ඔහු දැක්කා.

දවසක් ගුරුවරයෙක් නවතිලා ඔහුගේ වැඩ දිහා බැලුවා. එවිටම එම ගුරුවරයාට පැහැදිලි වුණා—

අනිත් අයට සුළු, වැදගත් නැති දෙයක් ලෙස පෙනුණු ඒ වැඩ තුළ තිබූ සැලකිල්ල, නිර්මාණශීලීත්වයසහ කැපවීම.
අනෙක් අය නොතකා හරිපු දේවල් තුළ, ගුරුවරයා විශාල හැකියාවක් දැක්කා.

අද දවසේ අපට කියවෙන වචන අපටත් එවැනි දෘෂ්ටියක් ලබාගැනීමට ආරාධනා කරයි. පළමුකියවීමේදී, සාමුවෙල් දිවෙසිවරයා සිතුවේ යෙස්සෙගේ වැඩිමහල් පුතා වූ එලියබ්ම රජු ලෙස තේරෙන බවයි—
ඔහු උස, ශක්තිමත්, දර්ශනීයය. නමුත් දෙවියන් වහන්සේ තෝරාගත්තේ කුඩාම පුතාවූ දාවිත්—
සියල්ලන් විසින් නොසලකා හරිපු, ගොවි එළුවන් රැකබලා ගත් කුඩා ගෝපාලයා. දෙවියන්වහන්සේගේ දෘෂ්ටිය මිනිස් ඇස්වලට බොහෝවිට නොපෙනෙන දේවල් දැකගනී.

ශුභාරංචියේදී, යේසුස් වහන්සේ උපන්දා සිට අන්ධයෙක් වූ මිනිසෙකු හමුවෙයි. ලෝකයේ ඇස් වලටඔහු දුර්වලයෙක්, දැකගන්න බැරි අයෙකු, අන් අය මත රඳා සිටින, සමා

ජයෙන් අසීරු ලෙස තල්ලුකරලා දමා ඇති කෙනෙක්. නමු ත් යේසුස් වහන්සේ ඔහුගේ හදවත දැක, ක්‍රියා කරයි— අඳුර තිබූතැන ආලෝකය ගෙනෙමින්, අන්ධකාරය තිබූ තැන දැක්ම ලබා දෙමින්, දෙවියන් වහන්සේගේ බලයසහ කරුණාව හෙළි කරමින්.

මෙම කියවීම් දෙකම අපට මතක් කරවන්නේ මෙයයි: දෙ වියන් වහන්සේ බාහිර පෙනුමෙන් එහා බලයි. අපට කිසි වක් නොපෙනෙන තැන්වල, උන් වහන්සේ හදවත, හැකි යාව සහ විශ්වාසය දකින්නෙකි. අදඅපි එකට රැස්වෙන විට, අපගේ ඇස් සහ හදවත් දෙවියන් වහන්සේගේ ක්‍රි යාවට විවෘත කිරීමට අපටආරාධනා ලැබේ. සාමාන්‍ය, නොසලකා හරින, හෝ බිඳුණු තැන්වලට දෙවියන් වහන් සේගේ ආලෝකයපැමිණෙන බව හඳුනාගනිමු. ඉතා කු ඩා සහ බලය නැති ලෙස පෙනෙන දේවල් දෙවියන් වහන් සේගේකරුණාවෙන් උන් වහන්සේගේ ආදරය සහ මහිම ය සඳහා උපකරණ බවට පත්වන බව සතුටින්පිළිගනිමු.

දේශනාව – දෙවියන් වහන්සේගේ ඇස්වලින් දැකීම

කීප වසරකට පෙර, මම සේවය කරන “රේඩියෝ හොරෙ බ්” නාලිකාවේ සංස්කරණ අංශයට රැකියාඅවස්ථාවක් දැ න්වූවා. අයදුම්කරුවන් කතෝලිකයන් විය යුතුය, තම වි ශ්වාසයට සාක්ෂි දැරීමටසූදානම් විය යුතුය, පරිගණක පිළිබඳ දැනුම තිබිය යුතුය—
ඒවගේම අර්ථවත් අයදුම්පත් යැවිය යුතුය.
“අර්ථවත්” කියන එක, කෝවිලේ ඇස්වලින් බලන විට. න මුත් සැබෑ ප්‍රශ්නය මෙයයි: දෙවියන්වහන්සේගේ ඇස්ව ලින් බලන විට, අර්ථවත් කියන්නේ මොනවාද? දෙවියන් වහන්සේ තම සේවයසඳහා කෙනෙකු තෝරන විට වැදග ත් වන්නේ මොන වගේ සුදුසුකම්ද?

අද පළමු කියවීම තුළ මේ ප්‍රශ්නය ප්‍රබල ලෙස අපට ඇ සෙයි. ඉස්රායෙල් ජනතාවට නව රජෙක්අවශ්‍ය වුණා. සාවුල් දෙවියන් වහන්සේට අකමැතිව ක්‍රියා කළ නිසා ප් රතික්ෂේප වුණා. එබැවින්දෙවියන් වහන්සේ සාමුවෙල් ප් රොපෙත්තුමා බෙත්ලෙහෙමයේ යෙස්සෙ වෙත යවයි.

යෙස්සෙගේ පුතුන්අතරින් එක් අයෙක් රජු ලෙස තෝරා ගනු ඇත. සාමුවෙල්, අපි බොහෝ දෙනා වගේම, බාහිර පෙනුමදිහා බැලුවා. උස, ශක්තිමත්, වැඩිමහල් පුතා වූ එලියබ්—

ඔබා! හරිම සුදුසු තේරීමක් වගේ. නමුත්දෙවියන් වහන් සේ කියයි:

“ඔහුගේ පෙනුමට හෝ උසට නොබලන්න. මන්ද මම ඔහු ප්රතික්ෂේප කරඇත. මනුෂ්යයා බාහිර පෙනුම දිහා බලයි; නමුත් සමිදාණන් වහන්සේ හදවත දිහා බලයි.”

යෙස්සෙගේ පුතුන් එක් එක් අය සාමුවෙල් ඉදිරියෙන් ගියා. කිසිවෙකු තේරුණේ නැහැ. අවසානයේ, කුඩාම පුතා—

ගොවි එළුවන් රැකබලා ගත්, කුඩා, අසාර්ථක ලෙස පෙනුණු දාවිත්—

ඉදිරියට කැඳවනුලැබුවා. එවිට දෙවියන් වහන්සේ කියයි: “මේ තමයි.” සාමුවෙල් ඔහුට අභිෂේක කළා. ඒ මොහොතෙන්පසු, කුඩාම පුතා ඉස්රායෙල්හි මහත්ම රජු බවට පත්වුණා—

දෙවියන් වහන්සේගේ හදවතට අනුවජීවත් වූ මිනිසෙක්.

දෙවියන් වහන්සේ තෝරාගන්නේ අපි තෝරාගන්නා ආකාරයට නොවේ. උන් වහන්සේ හදවත බලයි. ඩිප්ලෝමා, ශක්තිය, කීර්තිය නොව—

විශ්වාසය, විවෘත බව, හැකියාව දකින්නෙකි. අපෝස්තුලුවරුන්දිහා බලන්න: පේත්රුස්—

සරල මාළුකාරයෙක්, යේසුස් වහන්සේ තිස් වතාවක් නොව, තුන් වතාවක්ප්රතික්ෂේප කළ කෙනෙක්—

කෝවිලේ පර්වතය බවට පත්වුණා. ජීන්-

මාරි වියානි දිහා බලන්න: ඉගෙනුමට අමාරු වූ, පෙනුමෙන් විශේෂයක් නොතිබූ කෙනෙක්—

අවසානයේ පරිශුද්ධ පාරිෂපූජකයන්ගේ ආරක්ෂක සන්තුවරයා බවට පත්වුණා. දෙවියන් වහන්සේ නොසලකා හරින, දුර්වල, සාමාන්ය මිනිසුන් තෝරාගෙන, ඔවුන් තුළින් තම මහිමය දීප්තිමත් කරයි.

අද ශුභාරංචිය අපව රැගෙන යන්නේ උපන්දා සිට අන්ධ වූ මිනිසා වෙතයි. හෙට දවසේ, නගර මධ්‍යයේයුරෝ 100 ක් දෙනවා කියලා පුවත්පත් දැන්වීමක් දැම්මොත්, බොහෝ දෙනා සැක කරයි. සමහරුන්“කපටිකමක් වෙන්න ඇති” කියා හිතයි. තවත් සමහරුන් සාකච්ඡා කරයි, හිනාවෙයි. නමුත් ළමයිකිහිප දෙනෙක් හෝ අත්‍යවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙන අය එතැනට ධාවනය කරලා, තෑග්ග ලබාගෙනසතුටු වෙයි. ශුභාරංචියේ අන්ධ මිනිසාට ලැබෙන්නේ මුදල් නොව—

දෘෂ්ටියයි. යේසුස් වහන්සේ ඔහුසුව කරන්නේ අමුතු ලෙස—

තමුන්ගේ උගුරේ දියෙන් මැටි මිශ්‍ර කර ඇස්වල තැබීමෙන්. ඒක දෙවියන්වහන්සේගේ අතිශය සමීප බවේ ලකුණක්.

නමුත් ලෝකය සැක කරයි. අසල්වැසියෝ විශ්වාස නොකරයි. පරිසිවරු ප්‍රශ්න කරමින් චෝදනා කරයි. ඔවුන්ට දෙවියන් වහන්සේගේ කාර්යය තම ඇස් ඉදිරියේම තිබියදීත් දැකගන්න බැහැ. ඒත් සුව වූඅන්ධ මිනිසා යේසුස් වහන්සේ කවුද කියලා හඳුනාගනී. ඔහු ශාරීරිකව පමණක් නොව, ආත්මිකවදඅඳුරෙන් ආලෝකයට යයි. අවසානයේ ඔහු සමිදාණන් වහන්සේ ඉදිරියේ වැඳ වැටෙමින් කියයි: “ස්වාමීනි, මම විශ්වාස කරමි.”

ඇත්තටම දැකීම කියන්නේ මොනවාද? ස්ටීව් ජොබ්ස් ලෝකය දෘශ්‍යමය ලෙස සම්බන්ධ කළඅයිෆෝනය නිර්මාණය කළා. නමුත් අන්ධයෙකුට ඒ රූප කිසිවක් ප්‍රයෝජනවත් නැහැ. ඒ වෙනුවට, යේසුස් වහන්සේ අපට හදවතේ දැක්ම—අභ්‍යන්තර ජීවිතය දැකීම—ලබා දෙයි. “ලිට්ල් ප්‍රින්ස්” කතාවේ සන්ත-එක්සූපෙරි කියනවා: “හදවතෙන් පමණක් නිවැරදිව දැකගත හැක. ඇස්වලට වැදගත්දේ නොපෙනේ.”

දෙවියන් වහන්සේගේ ඇස්වලින් දැකීම කියන්නේ බාහිර පෙනුමෙන් එහා බැලීමයි. සමාජය නොසලකාහරින අය තුළ—even ඔවුන් වැටහෙන්නේ නැති වෙලාවල—හැකියාව, ගෞරවය, යහපත් බවදැකීමයි. එය කුඹුරු වල

සිටි දාවිත් වැනි අය, මාර්ගයේ සිටි අන්ධ මිනිසා වැනි අය දැකීමයි. සැකයටවඩා විශ්වාසය, බියට වඩා බලාපොරොත්තුව තෝරාගැනීමයි.

මෙය සංකල්පයක් පමණක් නොවේ. ලෙන්ට් සමය අපට මේ දැක්ම පුහුණු වීමට ආරාධනා කරයි. සහෝදර සහෝදරියන් දෙදෙනෙක් ගෙදර වැඩ ගැන තර්ක කරයි; අසල් වැසියෙක් නිහතමානීව දුකක්දරාගෙන සිටී; කාර්යාලයේ මිතුරෙක් අපට නොදන්න බරක් උසුලයි. මේ මොහොත වලදී දෙවියන්වහන්සේ අපට ගැඹුරට බැලීමට, කරුණාවෙන්, ඉවසීමෙන්, අවබෝධයෙන් ප්රතිචාර දක්වන්නට ආරාධනා කරයි. යූජන් රොත් කියලා තියෙනවා:
“මිනිසෙක් සමහර විට මානුෂීය ලෙස සැලකූ විටසම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වේ.” අපගේ විශ්වාසයද ආදරයෙන් ක්රියා කරන විට අනෙක් අය වෙනස්කරයි.

අපට අඳුරට මුහුණ දීමටත් ආරාධනා ලැබේ. එපෙසු ලිපියේ ශාන්ත පාවුළු අපට මතක් කරවයි:
“නිදාසිටිනවා නම් අවදි වන්න; මළවුන්ගෙන් නැඟිටෙන්න; ක්රිස්තුස් වහන්සේ ඔබ මත දීප්තිමත් වනු ඇත.” ආලෝකයේ දරුවන් ලෙස, අපි අසාධාරණය හෙළි කරමු, පාපයට එරෙහිව කතා කරමු, දෙවියන්වහන්සේගේ ආලෝකය අපගේ ජීවිත හරහා දීප්තිමත් වීමට ඉඩ දෙමු. අන්ධ මිනිසාගේ දැක්ම ඔහුවටා ලෝකය ආලෝකමත් කළා වගේම, අපගේ කුඩා ආලෝකය පවා අපගේ පවුල්, සමාජය, කෝවිලදීප්තිමත් කළ හැක.

බිය බොහෝ විට අපව ආලෝකය දීප්තිමත් කිරීමට බාධා කරයි. නෙල්සන් මැන්ඩෙලා කිව්වා:
“අපගේගැඹුරුම බිය අපි අසමර්ථයි කියන එක නොව… අපගේ ආලෝකයයි අපි බියවෙන්නේ.” දෙවියන්වහන්සේ අප සෑම කෙනෙකුටම තම මහිමය ප්රතිබිම්බ කරන විශේෂ ආලෝකයක් දීලා තියෙනවා. අන්අය සුවපත් වෙන්න අපි අපිවම කුඩා කරගැනීම ලෝකයට සේවයක් නොවේ. කුඩා ගෝපාල දාවිත්දෙවියන් වහන්සේ ඔහු තුළින් දීප්තිමත් වූ නිසා දීප්තිමත් වුණා. අපිත් විශ්වාසයෙන්, ආඥාකාරීව, ආදරයෙන් ක්රියා කරන විට එසේම වෙමු.

අද අපි අපෙන්ම අසමු: ඇත්තටම අන්ධයෝ කවුද? ඇත්තටම දැකන්නේ කවුද? නීතිවලට අධික ලෙසබැඳී සිටින පරිසිවරුද, නැත්නම් සුව ලැබූ මිනිසාද—

සත්‍යය සහ ආදරය දැකගත් කෙනා? ඊටත් වඩාවැදගත් ප්‍රශ්නය මෙයයි: අපගේ ජීවිත තුළ දෙවියන් වහන්සේගේ ආලෝකයට අපි කෙසේ ප්‍රතිචාරදක්වන්නේද? උන් වහන්සේගේ ක්‍රියාව අපි දැකගන්නවද? අපි උන් වහන්සේ විශ්වාස කරනවද? අපගේ හදවත් සහ තීරණ උන් වහන්සේගේ දෘෂ්ටියෙන් හැඩගැස්වීමට අපි ඉඩ දෙනවද?

අවසන් කිරීමට මට කතාවක් කියන්න තියෙනවා. කීප වසරකට පෙර, කාලයට පෙර උපන් කුඩාදරුවෙක් ජීවත් වෙයිද කියලා සැක තිබුණා. වෛද්‍යවරු පවා සැක කළා, සමහරවිට ස්වභාවයතමන්ගේ මාර්ගය ගන්න දෙන එක හොඳයි කියා යෝජනා කළා. නමුත් දෙමාපියන් ප්‍රාර්ථනා කළා, රැකබලා ගත්තා, ආදරයෙන් පෝෂණය කළා. කාලය ගතවෙද්දී, එම දරුවා සෞඛ්‍යයෙන්, ශක්තියෙන් වැඩුණා. පසුව ඔහු විශාල ධෛර්යයෙන්, කරුණාවෙන්, සේවයෙන් යුතු මිනිසෙක් බවට පත්වුණා. දෙවියන් වහන්සේගේ මාර්ග බොහෝවිට රහසිගතයි, අපේක්ෂා නොකළ, අද්භූතයි—

ලෝකයනොසලකා හරින දේ තෝරාගෙන, කිසිවෙකු බලාපොරොත්තු නොවූ තැන්වල ආලෝකය දීප්තිමත්කරනවා.

සහෝදර සහෝදරියනි, අපගේ හදවත් විවෘත කරමු. දෙවියන් වහන්සේගේ ඇස්වලින් දැක, උන්වහන්සේගේ ආලෝකය අපව මග පෙන්වීමට ඉඩ දෙමු. අනෙක් අය තුළ උන් වහන්සේගේ කාර්යයටසතුටු වෙමු. උන් වහන්සේගේ මාර්ග විශ්වාස කරමු. ආලෝකයට දැඩි අවශ්‍යතාවයක් ඇති මේලෝකයේ, ධෛර්යයෙන් දීප්තිමත් වෙමු.

ආමෙන්.

- Translated by Lasanthi Peter